

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:23	17:23	17:49
16:22	17:26	17:54
16:21	17:21	17:46

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

אש וקוצים

מדוע יש גזירות רעות ומדוע דוקא נענשים הצדיקים על כך...

בזמן החפץ חיים, היו פרעות ואסונות בעולם. בעירו של הח"ח היתה אשה אחת, שבעלה היה צדיק גדול שקדן אדיר, אדם קדוש, ונסתלק מן העולם. באה ובכתה לפני הח"ח ואמרה, למה דוקא הוא הצדיק נענש. אמר לה הח"ח, אם לא בעלך נלקח היה צריך לקחת חצי מהעיר! ואמר לה הח"ח אילו ידעת באיזה היכלות אור נמצא בעלך עכשיו, היית שמחה גם את בשמחתו.

כתוב בתורה: "כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש" אומרת הגמ' למה יש אש של גזירות על עם ישראל? מפני שנמצאו קוצים, הם הרשעים שנקראים קוצים, ומי נענש ראשון? גדיש, הצדיקים. ומדוע? "כי מפני הרעה נאסף הצדיק", אם חלילה יש גזירה על אלפים משונאי ישראל, מיתת צדיקים מכפרת (מ"ק כט).

אנשים שואלים, בחור פלוני למה נהרג, למה מסתיר הקב"ה פניו? איש בער! הלא בגללך הוא מת, כדי לכפר עליך, שלוחי דידן לכפר עוון ופשע, ואתה שואל היכן הבורא עולם? מצא קוצים - ונאסף הצדיק ראשית תבואתו. כל לב נמס, בראות עזיבת התורה בארצינו הקדושה. באנו למקום שכניה, ובנים קמו באבותם להקים דור של "גויים דוברי עברית" ו"ציאת מצרים בלי מעמד הר סיני". - והנה התוצאות. מחטיאו וגם הורגו. ילד לא יודע מה זה שמע ישראל, תפילין. הרסו את העם דרדור את האומה הישראלית למקום אשפה. וגלגלו גזירות רעות משונאי ישראל.

צדיק ורע לו - רשע וטוב לו. אחותי תחי' אמרה לי הרגש בזה: למה לצדיק רע, כי הוא רואה את הרשע הולך לאבדון והוא חושב שטוב לו. כשאני רואה חילוני ליבי מתפוצץ מצער, שאינו יודע מה מצפה לו, והוא מרגיש שכל העולם שלו ואינו יודע שדרכו למיתה. ואלו בניו של רבי שמעון בר יוחאי, של האר"י הק', של הבבא סאלי. באיזה חיים של טומאה וטינופת הם חיים, הבית אינו בית והילדים אינם ילדים. הוא נוסע במכונית מפוארת ומרגיש בשמים, אומר בליבו מי לי בשמים, הלך ונסוע הבורה.

אדם יש לו מים טהורים מזוככים, והוא שותה מי בויב? אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם נורות נשברים אשר לא יכילו המים.

עלינו לסגור על עם ישראל, ראו כמה בעלי תשובה,

לא היה דור של חוזרי בתשובה כמו דור זה, ואמר חז"ל על הפסוק "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב", אם רבים בעלי תשובה סימן הוא שקרוב יום גואל. והקב"ה מעבד הגאולה, מרחמיו על בניו, שלא ידח ממנו נידח, שעוד אחד יתקרב, שעוד יהודי ישוב בתשובה.

באותה תקופה כשהתחלתי את דרכי בהחזרה בתשובה, אשר היתה התעוררות גדולה בתקופה ההיא, אמרו בתקשורת שזה גל "מודה" שיחלוף, תופעה זמנית. הוצאתי אז בין השאר קלטת על זה שהקב"ה הבטיח שבאחרית הימים עם ישראל ישוב לבוראו. ככתוב "בימים ההם נאם ה' והשלכתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה'". אמרתי אז, זה לא תופעה חולפת אלא על אפם וחמתם, כח התשובה יגדל ויתעצם הלאה

הלאה, ככדור של שלג שנופל מראש ההר וסוחף וגדל והולך. הקימו ליגה נגד כפיה דתית, ועוד ארגונים, ורבים מראשיהם - חזרו בתשובה.

מדרשיות נפוצות בארץ, ישיבות לבעלי תשובה מפיצים אור של אמונה פנימית ועבודה של בחירה ועומק - ומאירים את העולם. וליבם של הוסי המדינה נחמץ בקברם.

איזה גמ' חיים יש בציבור החרדי, כיצד מכבדים אחד את השני, נותנים את הדירות שלהם לאירוח בשבתות, היכן רואים דבר כזה? בחור מגיע לשיבה נותנים לו את השמיכה את הכל, עולם של נתינה, עולם של בני אדם, של לימוד תורה הקדושה. בלימוד התורה עם לימוד המוסר אדם נעשה יהלום, ואיזה נחת יש מהילדים אשתך כגפן פוריה בירכתך ביתך בניך כשתילי זתים סביב לשלחן". בעל התשובה, כשהוא מהרהר מה היה עולה בגורלו, אם לא היה מכיר את האמת - היכן היו בניו (אם היו) היכן הוא עצמו היה. חרבן אבדון וחושך.

כמו שאומרת הגמ': אמר רבי יוחנן אם ראיתי דור שצרות רבות באות עליו כנהר חכה לו שנאמר כי יבא כנהר צר רוח ה' נוססה בו וסמך ליה ובא לציון גואל. הנהר שוטף, והצרות מתרבות. והם "חבלי משיח" כמה שהם חזקים יותר סימן שהגאולה קרובה. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מעלת הנסיון

מסכת חייו של יהודי היא רכבת הרים אתגרית, מסלול רצוף עליות ומורדות, קשיים והצלחות, התמודדויות ונסיונות. אין יהודי שיכול לומר שחייו מתנהלים על מי מנוחות בכל המובנים, כי כולנו ניצבים פעמים רבות מאוד מול כל מיני צמתים, רוחניים כגשמיים.

כשמגיע רגע של שמחה, כולנו יודעים איך לחוות אותו ומה לחוש בו. הרי זה כה פשוט: יהודי עושה שמחה - ולבו גואה בהתרגשות, הוא מצליח להתמיד בשיעורו היומי - ואין מאושר ממנו, הוא רואה את בנו מצליח בלימודיו - ונפשו מתרבת מנחת, הוא הרויח סכום עתק - ורגליו כמו מרקדות. התגובה הרגשית והחשיבתית שלנו להצלחות ולשמחות שלנו, פועלת נכון.

אך ברגעי קושי ונסיון, תגובת האושר הזו צריכה להכפיל ולשלש את עצמה. מול התמודדות רוחנית או גשמית, כשקיבלנו על עצמנו קבלה טובה אך אנו חשים קושי לעמוד בה, כשלפתע 'נפלה' עלינו הוצאה כבירה דווקא בתקופה לחוצה, כדאי לדעת שהקושי הזה הוא מתנה שמימית, רגע של הזדמנות.

'נתת ליראין נס להתנוסס', כשבורא עולם נותן ליהודי נסיון, זה כדי לגרום לו 'להתנוסס', להתרומם, להתייבב במקום גבוה יותר. כשאבא שבשמים מציב לנו מבחן, זה כדי שנהיה זכאים למתנה שהוא רוצה לתת לנו בעקבות הצלחתנו במבחן. כי כשאבא אוהב רוצה לפנק את בנו, הוא מציב בפניו אתגר. וכשיעמוד הבן באתגר - יערב עליו טעם הפינוק לו הוא זוכה, הוא ירגיש שאביו נתן לו מתנה משמעותית בעקבות מאמציו.

כך בדיוק פועלים הדברים עם אבינו שבשמים. כפי שאנו רואים בפרשת השבוע, בדרך להפיכת אברהם אבינו למייסד העם הנבחר, לראשון שזוכה להכיר בבורא עולם - ה' מעמידו בעשרה נסיונות. זה לא נועד כדי להכשיל או כדי לתסכל חלילה, אלא להיפך.

אמונה ובטחון

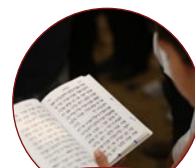
פינת החלכה

פרשת שבוע

מדרין לחיים

סיפור לשבת

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

ילד של נסיונות

להושיט לו יד בדרך העולה בית ה'.

והרגע הגדול הזה, רגע הנסיון הקשה הזה, זיכה את העם היהודי כולו בדמותו של הגאון רבי יעקב ניימן זצ"ל, מי שהקים את ישיבת 'אור ישראל' בלידא שבבלרוס, בהוראה ישירה שקיבל מה'חפץ חיים' זצ"ל, העמיד תלמידים הרבה, וגם בשנותיו המאוחרות - כשעלה ארצה, ייסד מחדש את ישיבת 'אור ישראל' בפתח תקווה.

נקל לתאר מה היה קורה אילו, חלילה, היה הרב ניימן מחליט להיכנע לנסיון. העולם היהודי היה מאבד את אחד מסובי גאוניו, וישיבה חשובה בישראל לא היתה נוסדת, על תלמידיה ותלמידי תלמידיה. אך רבי יעקב בחר להילחם, להחזיק מעמד, להתאמץ - -

ואז הוא גילה, בדרכו הייחודית, כי ה' מסייע למתמודדי הנסיון, ומעניק להם עזרה וסייעתא דשמיא. כך גילה כי הנסיון הוא מנוף רב עוצמה, שמעניק כוחות ויכולות שלא ניתן לשערה ואת המסר הזה העולה מסיפורו האישי, המובא בספר 'אוהלי יוסף', ביקש להעביר לדורנו אנו:

רבים מאיתנו מתמודדים עם קשיים. תלמידים צעירים חשים כי משא הלימודים כבד עליהם, פעמים חשים חוסר אונים, לא מוצאים חברותא או ידיד להשיח באוזניו את הלב, אולי אף בדידות צורבת. גם מבוגרים חשים קשיים בהגשמת שאיפותיהם, קשיים בריאותיים, כספיים ואחרים. אך כל אלו הם נסיונות, ונסיונות לא נועדו לחסל, אלא לחשל. לא נועדו להחליש, אלא לתת כח!

הנסיון הוא רגע של מבחן, בו אבא שבשמים אומר לנו: 'קחו בני, תחזיקו מעמד, תחזיקו בי בכל הכח, ואני אתן לכם רוב כח ועוצמה להחזיק מעמד, ואעניק לכם סייעתא דשמיא עצומה להצליח דרככם!'

הבה נפנים את המסר הזה, נצטייד בו לרגעי המבחן שלנו. לפעמים זה קשה, אבל תמיד זה מחזק. לפעמים זה עלול לייאש, אך הרבה יותר כדאי להתחזק. נתפלל לה' שיתן לנו את הכח לעמוד בנסיונות, ולזכות באושר העילאי שהוא מעניק לעומדים בנסיונותיו, אמן!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי
נכנסו לאתרנו: Rabenu.com

הוחשך מבטו, התאכזב מחדש - למרות שלא באמת ציפה. לנער שלנו, איש לא שלח מאומה. לא חבילה ולא בגדים, לא כסף, ובטח לא עוגה ביתית. הוריו כבר מזמן לא בין החיים, מי ישלח לו חבילה? בפנים עצובות עמד הנער והביט בחבריו הנושאים את צרורותיהם. לבו נשבר, נפשו לא עמדה בצער, בתסכול, בכאב העמוק. הוא כל כך לבד, מתמודד במאמץ איתנים להחזיק מעמד, ואפילו חבילה עלובה לא נשלחת עבורו...

באותו רגע חש כי אינו יכול עוד. הוא כבר לא מסוגל. במוחו התרוצצו תחושות ייאוש וחוסר אונים, הוא חש כי לא יצליח לעמוד במעמסה הנפשית הזו, ולבו חישב להישיבה ואז, רגע לפני החלטה קשה שהיתה משנה את חייו ועתידו, התאזר בגבורה לנוכח הקושי, ומינף אותו לשיחה נרגשת: 'אבא שבשמים! - אתה אבא שלי. אין לי אבא ואין לי אמא, יש לי רק אותך - אבא שלי שבשמים. נכון, אין מי שיכול לשלוח לי חבילות, רק אתה יכול - לשלוח לי חבילות של כוחות, של סייעתא דשמיא, של עזרה עצומה ממך לעמוד בקושי, להתמודד עמו בגבורה.

אני יודע שזו עת נסיון, שהמראות הללו של בני הישיבה מקבלי חבילות המזון כשאני לא מקבל דבר - עלולים לשבור את לבי, לרסק את נפשי השואפת. אך אני רוצה לעמוד בנסיון הזה, ולכן אני מבקש ממך אבא יקר שבשמים, שבמקום החבילות הללו שאינני מקבל מאיש - תשלח לי חבילות של סייעתא דשמיא, של גבורה ועיזוז כח, של עוצמה אדירה ויכולת התגברות, להמשיך להחזיק מעמד בישיבה ולצמוח בתורה!

עיניו התכסו בדמעות התרגשות, לבו רטט בהמיה. הוא חש כי הוא ניצב בפני צומת דרכים, הוא עומד עתה בנסיון חייו. מצד אחד - לא קל להחזיק מעמד, כילד יתום ובודד, צעיר מחבריו, נטול כל עזרה, גלמוד ואומלל. מצד שני - כל זה הוא נסיון, והוא רוצה למנף אותו לקבל עוד עזרה מאביו שבשמים, עוד סייעתא דשמיא להצליח להגשים את שאיפותיו!

באותו רגע חש הנער כוחות חדשים ננסכים בו. הוא כמו פרק מעל לבו את כל יגונו וכאבו, ועתה - נכנס לשערי בית המדרש בהתרגשות מחודשת, מתחיל את חייו מחדש. 'אעמוד בנסיון ויהי מה!' - החליט, ומיד חש את יד ה' לעמוד לעזרתו ולסייעו.

על אם הדרך המובילה ללומז'ה, נראה משתרך נער כחוש וצעיר, נמוך קומה ולבוש בלויי סחבות. אך כל אלו היו בהיפוך מוחלט לברק שריצד בעיניו, למבטו הנוצץ, לדבקות שנשבה מכל צעד שלו...

כשראה בצד הדרך את השלט המרופט 'לומז'ה', גאה לבו בהתרגשות. הנה, לכאן קיווה להגיע, כאן ביקש למושב לו. ביקש לגלות למקום תורה, לישיבה שחכמים וגאונים לומדים בה ונלחמים כאריות במלחמתה של תורה. נכון, הוא צעיר מרוב בני הישיבה - שכן הוא בן 14 בלבד, הוא משוכנע שאינו בעל יכולות כמוהם, אך הוא כל כך רוצה, כל כך שואף...

כשיצא לדרך, יצא לבד, לא זכה לליווי מאביו או מאמו, אותם כבר ליווה בדרכם האחרונה. בעשר אצבעותיו ארז את מיטלטליו, לבדו צרר את צרורו הקטן, בלי עזרת אב דואג או אם אוהבת. כשנכנס לישיבה וראה את ההיכל הבוהק בעמל התורה - המה לבו בקרבו. עד מהרה מצא מקום להניח את חפציו, נטל את הגמרא הגדולה, ובחדווה שאין דומה לה הסתער על הסוגיא. יום ועוד יום חולף, הנער עולה ומתעלה, ואין מאושר ממנו...

אלא שברבות הימים, הלך המאמץ והכביד. הן בסך הכל הוא בן 14, ילד של ממש. וכאן בישיבה - הוא נכנס להיכל של גדולים וענקים ממנו בשנים ובחכמה, וזה דרש ממנו מאמץ עילאי. בנוסף, אין פרוטה אחת בכיסו לצרכיו האישיים, ומהיכן יחיה?

כל יום נוסף, חש הנער כי כוחותיו הולכים וכלים, הוא לא מסוגל יותר. בצער רב כבר החל להשלים עם העובדה כי למרות שכה רצה ושואף לגדול בתורה בהיכלה של ישיבת לומז'ה, כנראה זה לא מתאים לילד צעיר ובודד, יתום וגלמוד, כמוהו.

ואז הגיע רגע התמודדות קריטי במיוחד. היה זה ביום רביעי, היום הקבוע בו מגיעה הרכבת ללומז'ה, ומביאה עימה עשרות חבילות אישיות ששלחו הורים לבניהם הלומדים בישיבה. באותו יום היה הנער מביט בתלמידים המקבלים את החבילות בקנאה בלתי מוסתרת.

כל בחורי הישיבה, זה בא בחבילתו וזה בא בצרורו, שקים ארוזים ביד אם אוהבת, או ארגזי משלוח שהודבקו בידיו של אב רחום. בכל חבילה היו עוגיות ביתיות, בגדים, מכתב מרגש על הנעשה והנשמע במשפחה, וגם קצת כסף - ששלחו ההורים עבור בנם יקירם העולה ומתעלה במעלות התורה.

רק אחד לא קיבל חבילה כזו. בכל יום רביעי

קבעת עיתים לתורה?

ונפתחה מסגרת לימודי ערב עבור בוגרי ישיבות
מעמלים לפתחתם בדימוק חברים ובאווירה פיוחדת

ימים א' - ה' בישיבת 'אור דוד'

רחוב המכבים 108 בני ברק (ליד קנין אילון)

לפרטים נוספים חייגו: 050-415-90-59

מדריך לחיים הרב אהרן פרידמן

כל אחד 'פחות' ממישהו אחר

במצאות החיים, אין אדם שאין מישהו מעליו. אם בפועל, כגון הורים, מורים ומעבידי, אם בתאוריה, כגון רב או דיין, ולהבדיל, שר או ראש ממשלה. בכל חברה אנושית יש היררכיה, סולם דרגות שבו אלה מעל אלה, ולא תיתכן סביבה חברתית בלעדית.

ההיררכיה כשלעצמה אינה בעיה. לא היא הגורמת לרגשי נחיתות. הילד ביחס להוריו, התלמיד בפני רבו, העובד מול מעסיקו, העוזר מול הבעל בית שלו, כולם יכולים להרגיש מצוין עם עצמם, ואין שום הכרח שהם יפתחו רגשי נחיתות. לרובנו, למשל, אין שום בעיה והרגשה רעה בבקשנו עצה מרבים ודיינים או כאשר אנו נזקקים למומחים ובעלי מקצוע, אף שבעינינו הם 'יותר' מאתנו, ולו בעניין ספציפי. לרובנו גם אין שום בעיה להיתקל בחבר שמתמצא יותר מאתנו בתחום כלשהו.

לעומת זאת, הסובלים מרגשי נחיתות רואים בכל מצב שמישהו עולה עליהם או אינו נוהג בהם בהתאם לציפיותיהם, סימן ואות מובהק שהאחרים רואים בהם נחותי דרגה ופחותי ערך. הבעיה של אלו איננה מה שאחרים חושבים, אלא מה שהם חושבים שהאחרים חושבים. לפעמים הדברים נראים חסרי כל הגיון.

הייתכן שבחור למדן מבחירי התלמידים ירגיש רע ויתהלך שפוף במשך יומיים, אך ורק משום שפלוגי אלמוני קלט איזה פשט או שאל איזו שאלה לפני שהוא העלה אותה על דעתו?! האם הגיוני שדרשן נפלא יחזור הביתה מוכה וחבול, רק בגלל טעות שהייתה לו בציטוט מאמר חז"ל?!

פרשת שבוע הרב צה ויאה

פרשת לך לך

בספר "חובת הלבבות" מביא מעשה בחסיד אחד ששאל את שכנו הסופר שהיה מתפרנס מכתבי יד, מה שלום פרנסתך? ענה הסופר "שלומי טוב כל עוד ידי שלמה", בערב נגדעה יד הסופר רח"ל, והיה זה עונש על אשר שם בטחונו בכוחו ועוצם ידו שהיא עושה חיל והיא מביאה לו את הפרנסה ולא האמין אותו סופר שכל פרנסתו תלויה אך ורק בבורא עולם. והחכם שמאמין שפרנסתו נתונה לו משמים וגם מה שנראה לו שכביכול "בכוחו הרוויח" הוא מאמין שבורא עולם סייע בידו ונתן לו כוחות, זה האדם זוכה לשפע גדול, שנאמר בהלכות פורים "כל הפושט יד נותנים לו" הכוונה שכל הפושט מעל עצמו מחשבות אלו ש"כוחו ועוצם ידו עשו לו את החיל", נותנים לו שפע רב בכל.

ועניין זה מלמד אותנו המלבי"ם בביאורו על הפסוק "ויאמר אברהם אל מלך סדום הרימותי ידי אל ה' אל עליו... ולא תאמר אני העשרתי את אברהם", שכוונת אברהם אבינו לומר שלא תאמר יד זו שהרמתי ונילחמתי בה היא שהעשירה אותי ע"כ. חי אברהם אבינו בדיעה שאע"פ שנילחמתי בידי אין הכוח מגיע ממני אלא הכל הקב"ה מצליח בידי לפי רצונו, עלינו לדעת שאין בידנו להרויח יותר או פחות ממה שניקצב לנו מלמעלה וגם אם האדם יעבוד יותר מהנדרש לא ריוח יותר מהקצוב למסקנה גם אם תעבוד מספר

האפשר שעקרת בית נפלאה תיפול ברוחה רק משום שאחת התוספות בארוחה המדהימה שהיא הכינה, לא הייתה בדיוק כפי שציפתה?!

התשובה היא: כן. בהחלט. כי לא המציאות הזאת גרמה להם לפתח רגשי נחיתות, אלא להפך: העובדה שהם סובלים מרגשי נחיתות גורמת להם לפרש את הדברים הללו כסימן להיותם חסרי ערך או נחותים.

זה גם מסביר את החידה המרתקת העולה מן ההתבוננות בסובלים מרגשי נחיתות: כדי שהם יחוו חסרי ערך אין הכרח שאחרים אכן יעלו עליהם בכול תחום או שהם ייכשלו במלוא מובן המילה. לפעמים, די שלכמה אנשים, או אפילו רק לאדם אחד, יהיה יתרון עליהם, ולו בתחום אחד ויחיד, כדי שהם ירגישו שהם 'לא שווים כלום'.

נוכל להמחיש את הדבר באמצעות רעיון נפלא שאומרים בשם הרבי ר' שמחה בונם מפרשיסחא זי"ע על הפסוק "ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם" (במדבר יג לג): מה כוונת המילים "ונהי בעינינו כחגבים"? הן אם ביקשו לומר שהיו נראים בעיניהם של הענקים כחגבים, היה עליהם לומר בפשטות: "ונהי בעיניהם כחגבים". מדוע אפוא הקדימו ואמרו "ונהי בעינינו כחגבים"?

אלא, הסביר, כאשר אדם מרגיש שהוא נראה כחגב, הוא בטוח שגם האחרים רואים אותו ככה, ומאחר שהמרגלים היו כחגבים בעיני עצמם, לא היה להם ספק ש"וכן היינו בעיניהם".

התבוננות קלה סביבנו תגלה שגם הריק והפוחז שמרגיש טוב עם עצמו, אינו מוטרד מן העובדה שאחרים גדולים או טובים ממנו. גם מי שחושב את עצמו לחכם, אף אם דרגת חכמתו נמוכה מאוד, לא ירגיש שום רגשי נחיתות כלפי מי שחכם באמת.

לעומת זאת, מי שחושב שהוא אינו חכם, או משוכנע שיש לו חיסרון בולט והוא מרגיש רע בזה, מרגיש רע עם עצמו גם אם אחרים בסביבתו אינם סוברים כמותו. אם הוא מרגיש רע עם עצמו, הוא משוכנע שכולם רואים את מה שהוא רואה ושכולם חושבים את מה שהוא חושב.

למאמרים נוספים של הרב אהרן פרידמן
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

שעות רגיל כאחד האדם המשכורת שקצובה לך תגיע ובעזרת אמונתך וביטחונך שהקב"ה הוא שדואג לך ולמשפחתך וזן ומפרנס אותך תכפיל פרנסתך וברכתך.

מספר הגאון מוילנא שבזמן שיצא לגלות, ישן בביתו של יהודי פשוט שהשכיר חנות מהפריץ בה היה מתגורר בלילה ומוכר מוצרים ביום אך מצבו הכלכלי לא היה מוצלח וכבר שלושה חודשים שלא שילם לפריץ, הפריץ הודיעה לו שאם לא ישלם עד סוף השבוע יוציאו אותו מביתו עם כל בני משפחתו. אשתו שדאגה מאד מהמצב בכל לילה שאלה אותו מה יעשה ומהיכן ישיג סכום גדול כזה (\$10,000) אך הבעל באמונתו ענה הקב"ה לא עזב אותנו ולא יעזוב אותנו מעולם וודאי שבורא עולם יודע את מצבנו, ואת הקצוב לנו נקבל, כך היה באותו השבוע לילה אחר לילה, הגאון מוילנא לא יכל לעזוב את ביתם מרוב סקרנות לדעת באיזה דרך תגיע הישועה ל"יהודי המאמין", ביום התשלום יצא היהודי למשרדו של הפריץ וחיכה לתורו לפניו נכנס איש עסקים לפריץ ביציאתו יצא איש העסקים זועם, היהודי שהיה הבא בתור רצה להכנס אך איש העסקים קרא לו ובקש אני רוצה לקנות שטח מהפריץ הצעתי לו מאה שמונים אלף דולר והוא לא מוכן למכור פחות ממאתיים אלף דולר ולי יש "כבוד" בעסקים לא אוכל לחזור אליו קח אתה את הכסף כי בכל זאת העסקה משתלמת מאד תקנה ממנו את השטח ותעביר את הסכם המכירה אלי ואת ה"עודף" תקח לך. נכנס היהודי לפריץ דיברו כל עניין המכירה ואמר לפריץ בבטחון תקח מכאן מאתיים אלף דולר והעודף מדויק על חוב השכירות וכך בדיוק היה העודף השלים בדיוק את החסר והכל בהשגחה פרטית, את שמגיע לנו נקבל גם שאין בשכלנו אפשרות לדמיין את הישועה.

שבת שלום ומבורכת לכולם.

הרב צה ויאה מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

הלכות ומנהגים הרב אהרן זכאי

הכנות לשבת

• שבת קודש הוא האות הגדול והברית שנתן הקב"ה לישראל, למען ידעו כי ששת ימים עשה ה' כל מה שברא בשמים ובארץ, ושבת ביום השביעי, והוא יסוד האמונה לידע שהעולם הוא מחודש, וכיוון שברא הכל הוא אדון הכל ואנחנו עבדיו, ומחוייבים לעשות רצונו ולעובדו בכל גופינו ונשמתנו וממוננו כי הכל שלו.

• קדושת שבת למעלה מכל הקדושות וברכתה למעלה מכל הברכות, ולכן נתקדשה ונתברכה מראשית הבריאה, וכמו שכתוב: "ויברך אלוקים את יום השביעי ויקדש אותו", והוא מקור הברכה לכל ימות החול, ולכן נצטוו ישראל על השבת בשבע פרשיות שבתורה: בשלח, יתרו, משפטים, כי תשא, ויקהל, אמוה, ואתחנן, להורות שכל שבועת ימי השבוע בשבת תלויים, ולכן אנו מזכירים בכל יום את השבת שאומרים בשיר של יום: ראשון בשבת, שני בשבת, וכן בכולם.

השבת היא

עיקר האמונה בקב"ה שברא עולמו בששת ימים וביום השביעי שבת וינפש, וכל שאינו שומר שבת אין לו אמונה, ולכן דימו חכמינו ז"ל בכל הש"ס מחלל שבת לעובד כוכבים, וכל המחלל את השבת ככופר בכול התורה כולה. והנביאים כשהוכיחו את ישראל על הפרת התורה, הוכיחו בייחוד על חילול שבתות בפני עצמן, וכמו שאמר ישעיה: "אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה, שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע" (פרק נו, ב) כלומר שזכות שמירת שבת תגרום לו שלא יעשה כל רע.

הכנת צורכי שבת

ישכים בבוקר ביום שישי להכין צרכי שבת, ואפילו יש לו כמה עבדים ישתדל להכין בעצמו איזה דבר לצרכי שבת, ולא יאמר לא אפגום כבודי, כי זה הוא כבודו שמכבד את השבת. ובזיעה שאדם מזיע בצרכי שבת, בה מוחק הקב"ה את כל העוונות כמו הדמעות שמוחקות את העוונות, ולכן צריך לטרוח הרבה לכבוד שבת.

• טוב שיאמר על כל דבר שקונה: "לכבוד שבת", ועל ידי הדיבור יחול קדושת שבת על אותו דבר, וכשהולך ביום שישי לקנות צרכי שבת, טוב שיאמר

הריני הולך לקנות לכבוד שבת, כדי לקיים מצוות "והיה ביום השישי והכיני את אשר יביאו", לתקן שורש מצוה זו במקום עליון, ויהי נועם וכו', ואם קונה ביום חמישי יאמר רק הריני הולך לקנות לכבוד שבת, לתקן שורש מצוה זו במקום עליון, ויהי נועם וכו'.

• לפי דעת האר"י הקדוש ז"ל, כל צרכי שבת יקנה ביום שישי, כדי שתחול עליהם קדושת שבת. אבל אם משער בדעתו שלא יהיה לו פנאי לתקנם, כגון שהיום קצר ויש דברים שצריכים תיקון מרובה- יקנה ביום חמישי.

• לא יפחות משני תבשילים לכבוד שבת, ואם רגיל בימי החול בשני תבשילים, יוסיף בשבת ויאכל שלשה תבשילים, וטוב להקפיד ולאכול דגים בכל אחת משלוש הסעודות של שבת. אבל אם אינם מתאימים לו לפי טבעו ומזגו או שאינו אוהב דגים- לא יאכלם, כי השבת לעונג ניתנה ולא לצער.

• מצוה לטעום מכל התבשילים בערב שבת דבר מועט כדי לתקנם יפה כהוגן. וגם בערב שבת חזון אחר חצות- מותר לטעום את התבשיל אף על

פי שיש בו בשר ושומן, הואיל ויש מצוה בטעימת התבשיל לכבוד שבת, והמחמיר תבוא עליו ברכה.

רחיצה וטבילה

• מצוה על האדם לרחוץ כל גופו במים חמים בערב שבת. ואם אינו יכול לרחוץ את כל גופו, ירחץ לפחות את פניו ידיו ורגליו במים חמים. ומצוה לחוץ את הראש. ומצוה על פי הסוד לטבול במקוה בערב שבת.

• מאד יש ליזהר שלא יבוא על ידי מצות הרחיצה לחשש חילול שבת. ובעוונותינו הרבים הרבה נכשלים בזה בימי החורף כשהימים קצרים שיושבים במרחץ עד שחשיכה, ואף אם גמר את עצם הרחיצה בהיתה גם עלול לבוא לידי איסור שלפעמים סורק את ראשו בסוף והיא מלאכה מהתורה בשבת. וכן מצוי שלאחר שמסיים את כל הפעולות סוחט את הספוג מהמים שנבלעו בו. ולכן ראוי לכל מי שנגע יראת השם בלבו למנוע את העם מזה וזכות הרבים תהיה תלויה בו.

• מצות רחיצה בערב שבת חלה גם על הנשים. ובימי החורף שהימים קצרים ואין להן פנאי יקיימו מצות הרחיצה בפנים ובידים.

להלכות נוספות של הרב אהרן זכאי
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

מדוע יש היום הסתר פנים?

הקדוש ברוך הוא הרחמן והאהוב, שנתגלתה אהבתו בהצלחות הגדולות של אותם התנאים והאמוראים בדורותם, אותו אוהב שגלה את אהבתו וחבתו בהצלחותיהם של דורות "הראשונים" כהרמב"ם, רש"י, הרי"ף, הרמב"ן, בעלי התוספות ועוד, וכן בדורות שאחריהם דור מרן הבית יוסף וחכמי דורו, דור האריז"ל ותלמידיו, דור הגר"א ותלמידיו, וחכמי דורו, דור הבעל שם טוב ותלמידיו, דור רבי ישראל מסלנט ותלמידיו, ועוד אלפי התלמידי חכמים שהיו בימיהם, זהו אותו הבורא הרחמן והחסדן שלא השתנה כלל, וכנאמר (מלאכי ג, ו) "אני ה' לא שנית", אלא שהיום אהבתו וחסדו באים לידי בטוי: א. בנקודות האור שמראה לנו במסך החשך. ב. בעצמת שכרנו שיגדל ויכפל דוקא בסבות אלו שעבודתנו בבחינת "לילה". ובבחינת "אמונתך בלילות". ואם אין שכרנו כל כך מצד התוצאות, הרי ששכרנו יעצם דוקא מסבות אלו שעבודתנו בתנאים הקשים לעבודת ה', הרי בשל כך יעצם שכרנו לאין שעור, ואם כן אדרבא מקשי העבודה יש לראות את אהבת ה' אלינו המתבטאת ברצונו להעצים שכרנו, ולכן מקשה עלינו את עבודתנו בתנאים הקשים שהזכרנו.

שכן מוצאים אנו פועלים המתאזרים לעבודה בתנאים קשים להיותם חפצים בשכר גבוה, ואף חשים מקפחים כשאינם נבחרים לעבודות קשות ומרחקות. ואדרבא, ככל שתקשה עלינו עבודת ה', באכזבות, בעגמת נפש מצפיותינו ומשאיותינו, וככל שתקשה עלינו עבודת ה' בהסתר פנים, בנסיונות וביסורים, כן יעצם שכרנו, וזה רצונו יתברך עתה בגון עבודה שכזה. ומה שלפעמים תקל העבודה מעלינו זהו מפני שחפץ ה' בקיומנו ובהצלחתנו, ולכן נותן "הפוגה" במעט במהלך עבודתנו לבל נקרט תחת עמס העבודה הקשה בימים אלו, אולם המהלך העקרוני בהנהגה היום הוא מהלך של עבודה בתנאים הקשים שהזכרנו.

וכן מבאר בגמרא בסוף סוטה המתארת את הנהגת ה' בסוף הימים שהיא מהלך של דינים קשים, הסתר פנים, וקשיים רוחניים, נפשיים ופיזיים, כלומר שזו תהא ההנהגה "הטבעית" בימים אלו ומצד "טבע ההנהגה" יהיו הפרטים הכתובים שם, כך שכדי לשנות הפרטים הנזכרים שם נצרך נס....!

ועוד מבאר ברמח"ל "דעת תבונות" (עמוד קפט) שהקדוש ברוך הוא בסוף הימים יעמיק בעצה להסתיר הנהגתו מבית יעקב, ולסבך להם את צדק הנהגתו ובפרט בענין "צדיק ורע לו רשע וטוב לו", וזאת על מנת להעצים את שכרם של התמימים בו. עיי"ש.

טבע - צבע

שלא יגידו שאנחנו מכשפים, אלא שהכל יראה טבעי! **המטוסים מפציצים וה' יתברך הורג, הטנקים יורים וה' מחסל!** ה' נותן לנו את ההרגשה כאילו אנחנו עשינו, אבל המבחן שלנו להאמין שה' עשה הכל!

אנחנו דומים לילד קטן שאבא שלו אומר לו, "בא תעזור לי לבנות סוכה". הילד לוקח פטיש ומסמרים, ודופק אותם בקירות ובריצפה והוא רק מפריע לאבא, אבל בשביל לשמח את האבא שהילד לא יפריע לה, הוא נמצא עם אביו בסוכה. ואחר כך הילד מספר לכולם "אני ואבא בנינו את הסוכה", בעצם הוא רק הפריע לאביו, אבל האבא נותן לו את ההרגשה כאילו הבן בנה את הסוכה.

כך אנחנו עמלים בעולם, ותוקעים מסמרים בכל מיני מקומות, ורק מפריעים לקב"ה לנהל את העולם, אבל אבינו שבשמים נותן לנו את ההרגשה כאילו אנחנו עשינו, ואחר כך אנחנו מתגאים ומספרים לכולם שאנחנו בנינו את העולם, ואנחנו ניצחנו במלחמת ששת הימים, ואני ואפסי עוד!

גם בענין הפרנסה אתה נמצא במבחן, **אתה חושב שאם תעבוד שעות נוספות יהיה לך יותר כסף**, ואם תעבוד פחות שעות יהיה לך פחות. אתה חושב שריבוי הממון הוא התוצאה הקובעת, וזו טעות חמורה שרוב העולם טועה בה, אדם שעובד שעות נוספות, יצטרך להוציא הרבה כסף על רופאי שיניים, ועל קנסות תעבורה וקלקולים אחרים, ומי שעובד רק מעט לפי המקובל, מתקיים בו, **"ובורך בכל מעשה ידיך"**, שבכסף שתרויח תהיה בו ברכה בלי הוצאות מיותרות.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד כל ספר האיידא רבה וזוטא
בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212

